

bestemt modsætte mig samme. Jeg finder det ikke i sin Orden at inddrage Sogneforstanderskaberne i Sager af denne Bessaffenhed. Der næst troer jeg heller ikke, at Bestemmelsen er i nogen Henseende nødvendig; hvis nemlig den Person, der tiltales for Dyrplageri, troer, at han vil kunne stille sin Sag bedre ved en Erklæring fra Sogneforstanderskabet, staaer det jo til ham underhaanden at indhente en saadan, ligesom Dommeren vistnok heller ikke, naar Tilstalte anmoder ham derom, vil undlade at indhente en saadan Erklæring, naar han troer, at den maatte kunne faae nogen Indflydelse paa Sagen.

Dahl: Jeg kan ikke ansee Udvalgets Forslag for at være saa ganske heldigt. Vel veed jeg, at der er flere Sager, hvor Politieretsdommeren skal indsende Acterne til Amtmanden, før Dom endelig affiges; men det forekommer mig ikke, at det her omhandlede Slags Sager er af den Bigtighed, at der er nogen særdeles Anledning dertil. Det skulde da være i de Tilfælde, hvor der maatte være Anledning til at anvende corporlig Straf; men da vil det jo staae i Bedkommendes Magt at appellere Sagen til Overretten, og, skulde Sagen mangle „summa appellabilis“, vil det ikke møde stor Vanskelighed i saadanne Tilfælde at faae Bevilling til at appellere. Det forekommer mig, som om baade Udvalget og den ærede Justitsminister synes at frygte for, at Domstolene i Sager af denne Bessaffenhed, der ere noget saa aldeles Nytt, skulde være mere end almindeligt tilbøielige til at ville stride ind, hvor der ikke var tilstrækkelig Anledning dertil, navnlig, at en saadan Lyft skulde findes hos Politiet. Jeg troer derimod, at Sagen vil stille sig saaledes, at de Myndigheder, der skulle paastående Overtrædelser af Loven, snarere ville vise for Aiden Opmærksomhed end for megen. Det er kun ganske enkelte Tilfælde, der hidtil ere blevne forfulgte, og, naagt Bedkommende vistnok i Almindelighed ere blevne frifundne, troer jeg heller ikke, at man fra Politiets Side kan spore nogen særdeles Lyft til at stride ind i det Slags Sager. Det forekommer mig altsaa ikke, at der er Anledning til at forlange, at Sager af denne Be-

staffenhed først skulle indbringes til Amtmanden. Endnu uheldigere vilde jeg imidlertid ansee det for at være, om man gik ind paa det Forslag, der er stillet af Mindretallet; thi dette vilde være en saa ny og usædvanlig Bestemmelse i den hele gjældende Proceslovgivning, at den neppe kan ansees hensigtsmæssig. Skulde der i det Slags Sager indhentes Erklæringer fra Communalautoriteterne, da vilde der være mange andre Sager, hvor dette baade vilde være mere ønskeligt og mere nødvendigt.

Flensborg: Jeg skal tillade mig at bemærke med Hensyn til Forslaget under Nr. 3, at, naar man først gaar ud fra, at disse Sager ikke skulle behandles som Justitsager, hvori jeg er ganske enig, troer jeg, at den Udvei, Udvalget har bragt i Forslag, er ret heldig. Med Hensyn til den ærede Justitsministers Vitringer, skal jeg tillade mig at bemærke, at det altid for Overvrigheden stiller sig mere betænkeligt at gjøre Indstilling til Justitsministeriet om Appel af en Sag, som ikke efter sin Natur er appellabel, eller at indstille, at den idømte Straf reent maa bortfalde, end fra Begyndelsen at forhindre Sagens Anlæg. Dette troer jeg altid stiller sig meget lettere for Overvrigheden, da de andre Alternativer have noget for Underdommerne mere Compromitterende, navnlig det, at indstille, at Straffen maa bortfalde, fordi der ikke havde været Grund til at anlægge Sag. Jeg skal derfor slutte mig til det af Udvalget under Nr. 3 gjorte Forslag. Med Hensyn til Mindretallets Forslag skal jeg henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler har anført. Jeg maa ogsaa være ganske enig med den høitærede Justitsminister i, at i slige Retsager bør Sogneforstanderskabet overhovedet ikke saaledes indblandes. Dertil kommer, at det vil være meget vanskeligt at erholde stikker Kundskab om, hvad det almindelige Omdømme kan være, og et saadant Omdømme bør jo heller ikke respekteres imod Retfærdighedens og Lovens Fordringer. Hvad jeg her har tilladt mig at antyde, ligger maaffør ogsaa implicite i Udvalgets Bemærkning angaaende dette Spørgsmaal; thi Udvalget erklærer sig derimod allerede